

[Fabricius]

Vi har jo allerede i dette Ting, nemlig den 29. oktober, haft en grundig debat om sygehusvæsenets forhold, og vi finder det unødvendigt at skulle ind i en langvarig fornyet drøftelse af dem.

Jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, som indenrigsministeren er kommet med, og skal på den baggrund afstå fra nærmere kommentarer til beslutningsforslaget, kun sige, at vi afviser det.

Birgitte Husmark (SF):

SF kan støtte det foreliggende forslag om, at bloktilskuddet til amterne – og det vil her sige sygehuskommunerne – skal forøges med henblik på en løsning af de opgaver, der foreligger i sygehussektoren. Netop bloktilskudsreduktionen på 2 mia. kr. er skyld i, at amternes opgaver, og herunder dem på sygehusvæsenets område, slet ikke løses på en tilfredsstillende måde.

Nu kommer Fælles Kurs så og foreslår en forøgelse af bloktilskuddet til sygehuskommunerne på 3,5 mia. kr., og det forslag nærer vi i teorien sympati for – hvem vil ikke gerne gøre det allerbedste for alle nødstedte? – men her står vi med et forslag, hvor det bedste meget let kan blive det godes fjende, for hvad er perspektivet i den foreslåede forøgelse?

Fælles Kurs begrundet forslaget med sygehushlukninger og deraf følgende voksende ventelister. I SF er vi enige i, at der her er meget store problemer, men hvis de skal løses forsvarligt, nytter det efter SF's mening ikke noget at fortsætte med at udbygge sygehusvæsenet, hvis ikke befolkning og politikere for alvor tager en diskussion om prioriteringen af de former for behandling og for sundhed, vi vil satse på. Det er jo helt sikkert, at vores sundhedsvæsen i dag er et sygehusvæsen, og det er ikke den rigtigste måde at prioritere på.

Mens vi venter på denne diskussion og på den af sundhedsministeren lovede redegørelse for sundhedsvæsenet – endnu en redegørelse oven i de allerede givne – ønsker SF selvfølgelig, at sygehusvæsenet skal have tilført de nødvendige midler, og vi mener, at specielt de nedskæringer, der er sket på sygehjælps-, sygepleje- og rengøringsområdet samt på uddannelsesområdet, skal der kompenseres for.

Men en udpumpning af uprioriterede ekstra milliardbeløb kan vi ikke gå med til, også fordi

vi ved, hvor uretfærdigt skattesystemet er, og hvor hårdt skattebyrden i dag trykker – flåningen, som hr. Berlau talte om for lidt siden.

Med disse bemærkninger ønsker vi forslaget henvist til udvalgsbehandling.

Mejdahl (V):

Da Venstres ordfører, fru Elsebeth Kock-Petersen, er forhindret i at være her, skal jeg forsøge at give udtryk for Venstres syn på beslutningsforslag B 36.

Fælles Kurs foreslår, at Folketinget pålægger regeringen inden den 1. december 1987 at fremsætte lovforslag om forøgelse af bloktilskuddet til sygehussektoren med 3½ mia. kr. årligt, og for 1989 skal beløbet reguleres med 1,7 pct. af de samlede udgifter til hele sygehusvæsenet ud over de normale fremskrivninger.

Forslaget nævner kun de øgede økonomiske midler til sygehussektoren; det siger ingenting om, hvor de mange ekstra penge skal komme fra, og det er en stor mangel ved forslaget. På den måde er det jo let at stille forslag.

Vi har for nylig drøftet sygehus- og sundhedsområdet her i Tinget – det var den 29. oktober – og jeg vil henvise til, hvad Venstres ordfører, fru Elsebeth Kock-Petersen, og hr. Henrik Toft sagde ved den lejlighed.

I Venstre mener vi, det er helt forkert kun at fokusere på økonomi, når vi taler sygehuse og sundhed. I statsministerens skriftlige redegørelse til Folketinget den 6. oktober blev det bebudet, at sundhedsministeren ville give Folketinget en redegørelse om sundhedspolitik.

Jeg er vidende om, at sundhedsministeren har en sådan på vej, og jeg er spændt på at se den. Jeg tror, der vil kunne føres en betydelig mere konstruktiv debat ud fra en sådan redegørelse end ud fra et beslutningsforslag som det, der ligger på Folketingts bord i dag, som er meget snævert i sit sigte.

Sygehusvæsenet er en i økonomisk henseende stor og næsten uoverskuelig sektor, og derfor må de ansvarlige altid være åbne over for nye og andre måder at løse de aktuelle behov på. Jeg tror, at en effektiv ledelse og koordinering giver en bedre effekt end øgede bevillinger, men den opgave og ansvaret herfor bliver placeret hos lokalpolitikkerne.

Jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på det særdeles høje niveau, vort sygehus- og sundhedsvæsen befinder sig på. Jeg synes, vi